

Sygn. akt IV CSK 431/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa [...] Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. F.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 kwietnia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 kwietnia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje adw. P. W. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie pozwanej z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwana wniosła skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. Ma ona wynikać stąd, że dochodzone roszczenie było przedawnione, bo skutek przerwania biegu przedawnienia, mający wynikać z wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego i prowadzenia postępowania egzekucyjnego mógł dotyczyć wyłącznie banku, a nie jego następcy prawnego niebędącego bankiem, który z „przywileju” takiego tytułu w ogóle nie mógłby korzystać. Ze wskazanego względu skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Można wprawdzie polemizować z potraktowaniem pisma pozwanej z 2014 r. jako dokonania uznania niewłaściwego, a sądy obu instancji tak je właśnie potraktowały, co przerwało bieg przedawnienia. Taka kwalifikacja prawna rzeczowego pisma nie jest jednak oczywiście nieprawidłowa, a w okolicznościach sprawy jest co najmniej możliwa. Sąd II instancji nie naruszył zatem prawa w sposób oczywiście nieprawidłowy.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.